

Tohterdaja katus-mägisibul

Sain Maria Trebeni raamatust "Tervis Jumala apteegist" teada, et vöötohatist ravib edukalt katus-mägisibul. Aga milline ta on? Mul kasvavad kiviktaimlas mägisibulad, äkki ongi need? Nad on hallikasrohelistel ja küllaltki suured. Või on hoopis need rohurohelised ja väiksemad, mida näeb sageli surnuaias haudadel ja vahel ka metsas.

Pilte ma oma kiviktaimlast saata ei saa, sest kõik on juba ammu lumeteki all. Aga ometi on suur soov teada saada. Ehk on võimalik aidata lähedast!

Vastab

TARGU TALITA

Katus-mägisibula (*Sempervivum tectorum*) lehekodarikud on suured ja lamedad, läbimõõt 5–14 cm. Hallikasrohelistel lehed (pikkus kuni 4 cm) on terava pruunikaspunase tipuga ja ripsmelise servaga. Katus-mägisibul õitseb juunist augustini.

Katus-mägisibulal on suured lehekodarikud ja ripsmelised leheservad.

Suured (läbimõõt 2–2,5 cm) roosad õied on koondunud 20–35 cm kõrguste õisikuvarte tippu. Tal on ka sorte, näiteks punakate lehetippudega 'Purpureum' ja mustjaspunaste lehetippudega 'Nigra'. Väga palju eri kuju, suuruse ja värvusega sorte on hübriididel aed-mägisibulal (*S. x hybridum*).

Metsas ja surnuaias kasvav "mägisibul" on aga tõenäoliselt üks mägisibulaga väga sarnane taim – võsu-liivisibul (*Jovibarba globifera*).

Võsu-liivisibul kasvab Eestis looduslikult kuivades liivastes kohtades. Mägisibulaid meil looduslikult ei kasva.

UUDIS

Pika kannusega komeetkäpad

Seni eestikeelse nimeta olnud orhideeperekond *Angraecum* sai nimeks komeetkäpp.

Kaunite, enamasti kreemvalgete õitega liigirikas orhideeperekond sai toreda nime eestikeelsete taimenimede komisjoni viimatisel koosolekul.

Umbes 220 liigiga perekonna esindajad on enamasti levinud Madagaskaril, kuid neid kasvab ka troopilises Aafrikas, India ookeani saarestikus ja Sri Lankal.

Perekonda kuulub nii miniatuursete kui ka hiiglaslike mõõtmega liike. Õite värvus võib olla valge, kreemjas, kollakas või rohekas.

Õisi on päris tillukesti ja lausa hiiglaslikke (läbimõõt 12 mm kuni

22 cm). Kõigi ühiseks tunnuseks on pikk kannus, mis olenevalt liigist võib ulatuda kuni 30 cm-ni.

Tänu oma heledusele on õied ööliblikatele pimedas paremini nähtavad. Õied lõhnavad öösel, mis muudab nad tolmeldajatele veelgi atraktiivsemaks.

Detsembris õitses Tartu Ülikooli botaanikaaias esimest korda hübriidne komeetkäpp *Angraecum Veitchii* (*A. eburneum* x *A. sesquipedale*). Aednik Sten Manderi sõnul võiks teda kutsuda ka veitchii komeetkäpaks, kuigi nimi pole veel ametliku kinnitust leidnud. Koju seda orhideed ta päris igapähele ei soovita, kuna taim kasvab üsna suureks ja nõuab omajagu hoolt.

Veitchii komeetkäpp Tartu Ülikooli botaanikaaias.

ASTRID LEPIK

ASTRID LEPIK